

Günler Gam İçinde Vakitsiz Soldu

– Yazan Adam · 22 Ekim 2010

Ne şevki sürur kalbime uğrar oldu
Ne derdi gamım, hicranın sudurunda ruhuma esin bahşeden bir aşkı koydu
Ne gönül sustu, ne dil avareleşen melali unuttu, suskun yüreğim kim için lal oldu
Ne aklım bir hal çaresi buldu, ne rahlesinde nefeslendiğim meclisler sevdayı anlattı

Ey çeşmi siyah, nefesine müdrük olduğum iştihah
Bilmem ki ne haldesin, hangi ruhun esininde nefesini suhuletle bahşeden bir çaresin
Yoksa yadım için bekleyen nadide bir gül-i nihalmisin, sanki bir sır perdesindensin
Ne vakit gönül sızıma vasıl olacaksın, hakkın vadediği vuslata canı kandıracaksın

Hiçbir dert gülün lahzasından ari olur mu
Rahmetin deryasından nefes nasipsiz kalır mı, akıl divane olsada gönül durur mu
Dil söylemez heves asliyeti nispet edemez nefis husule gelirse aşkı esini reddedemez
Ölüm yüreğe korkuyu haşyetin didarından zerk edemez, ruh sevdadan vazgeçemez

Ne fravunlar gelip geçti diyarın çehresinden
Zülmeden hadsiz nefeslerin hainleşen raddelerinden, aşık olan kepazeliklerinden
Gönü aşkın ilgasında beslenmedikçe, akıl merak ederek şevki terennüm etmedikçe
Kör kuyular nefsin zebaniliğinden sudur ettikçe, cehennem çare olmayacak nefese

An, vakti hakikat için serdedilen mühlettir
Her nefis tahkike erişmedikçe elbette gönül yolunda muğlaklaşan bir karanlıktır
Düşünmek ancak bilgi ve azimle manalaşan akli zamandır, vuslat için aşkı kardır
Feda olmak, benlikten kurtulup uryan bir kalbi latifle manalaşmakta aşkı sanattır

Mustafa CİLASUN